

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 11te Februar 1863 om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2148 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag**:

Af **Finansministeren**:

Ordene: „naar . . . Kr.“ i sidste Linie udgaa, og i Stedet sættes:

„for saa vidt og saa længe vedkommende Debtors Laan mod Kaution ikke udgør mere end 500 Kr.

Forsøges en Debtors Laan mod Kaution ud over dette Beløb, bliver det eller de ældre Laanebeviser inden 3 Uger derefter at forshne med behørigt Stempel paa den i Lov af 19de Februar 1861 om det stemplede Papir § 10 iffr. § 12 fastsatte Maade.“

Ændringsforslaget tilligemed Lovforslaget som Helhed jattes til Forhandling under et.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal herved tillade mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag, der jo kun gaar ud paa en Tydeliggørelse af Lovens Tanke, og som tillige skulde bidrage yderligere til at holde Virkningen af den Begunstigelse, her er stillet, inden for de Grænser, som man ganske vist ingen Sinde har tænkt at ville overskride, men hvorved der jo dog er det at bemærke, at der opstod Tvivl om, hvorvidt Udtrykkene vare bestemte nok. Der er i første Punktum i Lovforslaget foreslaaet en mindre Ændring for nærmere at præcisere, hvad det er for et Laan, der her er Tale om. Medens der før kun angaaende Kautionslaan var udtalt, at Laanet ikke maatte overstige 500 Kr., og der derved var lagt den Tanke i Ordet „Laanet“, at det skulde være dette bestemte Laan, saa er det samme nu udtrykt paa en anden og forhaabentlig tydeligere Maade, idet det er foreslaaet, at der skal staa: „For saa vidt og saa længe vedkommende Debtors Laan mod Kaution ikke udgør mere end 500 Kr.“ Dernæst er der i det sidste Punktum eller andet Stykke af Ændringsforslaget taget Sigte paa den Mulighed, som ganske vist

ligger nær, at Laanet kunde udvides senere ud over de 500 Kr. Der foreslaas derfor, at der skal staa: „Forsøges en Debtors Laan mod Kaution ud over dette Beløb — altsaa 500 Kr. — „bliver det eller de ældre Laanebeviser inden 3 Uger derefter at forshne med behørigt Stempel“, og saa er der dernæst henvist til Stempelovens herhen hørende Paragraffer. Følgen vil altsaa blive, at den, der overtræder denne Bestemmelse, ganske vil underkastes det sædvanlige Bødeansvar efter Stempeloven. Vil man gaa endnu videre for at indskrænke Lovens Virkninger, saa kunde der ogsaa være Tale om at tage de Muligheder for Dje, at en Debitor stifter Laan af denne Natur forskellige Steder og altsaa faar forskellige Kreditorer, men jeg for mit Vedkommende har ikke anset det for nødvendigt og anser det fremdeles ikke for nødvendigt at gaa saa vidt i Indskrænkningen. Jeg mener, at man ganske roligt kan overlade Debitor, hvis han formaar at staffe sig Laan flere Steder, at stifte disse Smaalaan uden Stempelafgift. Jeg skal derfor anbefale Ændringsforslaget, idet jeg fremdeles ser paa dette Lovforslag saaledes, at det indrømmer netop Smaafolk en Vettelse paa dette Omraade, som de til en vis Grad kunne siges at have en Forventning om, og jeg haaber, at der ikke skal blive lagt Lovforslaget Hindringer i Vejen.

Ordføreren (A. Nielsen): Det her foreliggende Ændringsforslag har været Genstand for Behandling i Finansudvalget, og jeg skal herved paa Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at vedtage det. Den Forventning, som jeg udtalte ved 2den Behandling om, at de Antydninger, som den ærede Minister allerede den Gang fremkom med, vilde finde Udvalgets Billigelse, har paa en helbig Maade vist sig at gaa i Opfyldelse. Jeg har derfor intet at udtale over for den Motivering, som den ærede Minister har givet for Forslaget. Jeg tror, at Forslaget, som det foreligger, og den Motivering, som den ærede Minister har givet for det, er saa tilstrækkelig tydelig, at jeg ikke behøver at gaa nærmere ind derpaa. Jeg gentager kun min Anbefaling for Forslaget og anbefaler det høje Ting at stemme for det.

J. Sage: Naar det Mindretal, som ved Sagens 2den Behandling ikke kunde være enig i Lovforslagets Affattelse, nu har sluttet sig dertil, er det, fordi man anser det for at være ret usarligt at give denne ene Undtagelseslov; men at det i Virkeligheden skulde være rigtigt at give den Slags Undtagelseslove, hvorved der opnaas saa